

PÁ 17. ledna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 73. kapitulu „Nebojte se!“ z knihy Touha věků (DA 662–680; TV 424–436). „...Bohu je líto, když se jeho lid podceňuje. Chce, aby se jeho vyvolení hodnotili podle ceny, kterou za ně zaplatil. Bůh o ně stojí. Kdyby tomu tak nebylo, neposílal by svého Syna, aby pro jejich vykoupění podstoupil tak velikou oběť. Má pro ně důležitý úkol a s radostí jim splní i ty nejdůležitější prosby, aby mohli oslavit jeho jméno. Pokud se spoléhají na jeho zaslíbení, mohou očekávat veliké věci.“

Modlit se v Ježíšově jménu znamená mnoho. Zavazuje nás to, abychom přijali jeho povahu, projevovali jeho ducha a konali jeho skutky. Spasitel ke svému zaslíbení připojil i podmínku. Řekl: „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání“ (J 14,15). Kristus ne zachraňuje lidi v hříchu, ale osvobozuje je od hříchu. Všichni, kdo jej milují, mu svou lásku dokazují poslušností. Pravá poslušnost vychází ze srdce. Kristus to dokazoval celým svým životem. Pokud mi dovolíme, aby vstoupil do našeho myšlení a našich záměrů, potom naše srdce i mysl natolik splynou s jeho vůlí, že poslušnost pro nás bude naprostou samozřejmostí. On očistí naši mysl a posvěť jí a my s ním budeme s největší radostí sloužit. Pokud využijeme přednosti, kterou máme, a poznáme Boha tak, jak se nám dává poznat, bude náš život životem neustálé poslušnosti. Budeme-li si vážít Kristovy povahy a udržovat společenství s Bohem, hřích se nám zoškliví.“ (DA 668; TV 427)

Otázky k rozhovoru

1. Co znamená někoho „nezištně přijímat“? Jaký bude podle vás vztah mezi dáváním a přijímáním na nové zemi?
2. Nebeští poslové pocházející ze vzdálené části vesmíru – z větší dálky, než kam „dohlédnou“ nejzastřenější pohledy vesmírného teleskopu Jamese Webba – se o proroku Danielovi vyjadřovali jako o chamudot, tedy „milovaném, oblíbeném, vzácném, milém“. A učinili tak třikrát. V Da 9,23 Gabriel říká ki chamudot attā, „neboť jsi vzácný Bohu“ („velmi milý“; BK). V Da 10,11 ho nebeská bytost (možná opět Gabriel) oslovuje iš chamudot, „muži vzácný“ („muži velmi milý“; BK). Tato slova se později opakují i v Da 10,19. Zamyslete se nad tím, co to říká o Bohu a o tom, jak je nám blízko. Jakou naději můžeme čerpat z této úžasné pravdy?
3. Jak souvisí příklady hřidlinů víry, o kterých se hovoří v Žd 11, s tématem lekce z tohoto týdne? Co konkrétně prozrazují takové příklady o tom, jak se člověk může „líbit Bohu“ prostřednictvím víry? Co se z takových příkladů víry a věrnosti můžeme naučit? Jak jejich příklad můžeme uplatnit ve svém každodenním životě?

16:34

✦ Texty na tento týden – L 15:11–32; Sf 3:17; Ef 5:25–28; Iz 43:4; Ř 8:1; Ř 5:8; Mk 9:17–29

✦ Základní verš

„Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jásá a plesá.“ (Sf 3:17)

Představ si následující scénář: pětileté dítě přijde za svým tatínkem s dárkem k narozeninám, zabaleným ve zmačkaném a pokresleném papíře, a nadšeně mu ho podá.

Představ si, že mu táta řekne: „Můj milý, tvůj dárek mě nezajímá. Věc se má totiž tak, že mi nemůžeš dát nic, čím bys mi udělal radost. Ať mi dáš cokoli, mohl bych si to pořídit i sám. A navíc, všechny tvé dárky jsou buď koupeny za mé peníze, nebo vyrobeny z něčeho, za co jsem zaplatil. Takže si svůj dárek nech. Nepotřebuji ho a ani ho nechci. Ale stejně tě mám rád.“

Au, to by bolelo!

Jak bys zhodnotil reakci tohoto otce? Použil bys slova jako „bezcitný“, „chladný“ a „necitlivý“? Odpovídal takto Bůh na to, co děláme? Můžeme se vůbec něčím Bohu zavděčit? Můžeme udělat něco, co by se Bohu líbilo nebo co by ho potěšilo? Je sice těžké si to představit, ale dokonce i my jako padlé bytosti, zkažené hříchem a náchylné ke zlu, můžeme být Bohu milí! Jinými slovy, Bůh se na nás ani na dary, které mu přinášíme, nedívá očima otce z úvodního příběhu. Naopak, svým jednáním můžeme Boha potěšit, ale pouze skrze Krista.

✦ Osnova lekce:

Třetí lekce nám připomene biblická svědectví o Bohu, který se jako milující Otec dokáže radovat ze svých dětí, navzdory jejich slabosti a nedokonalosti. Uvidíme, co a proč mu přináší radost a potěšení.

- ☐ L 15:11–32 - Boží radost z „návratu ztracených synů“ (neděle)
- ☐ Sf 3:17 - Boží radost ze záchrany jeho „milovaného“ (pondělí)
- ☐ Iz 43:4; Ž 149:4; Př 15:8-9 - Boží radost z nás vychází z jeho charakteru lásky (úterý)
- ☐ 1Pt 2:4–6 a Žd 11:6 - Boží radost z nás vychází z jeho milosti, kterou prokázal v Kristu (středa)
- ☐ Mk 9:21–25 - Boží radost z naší důvěry (čtvrtek)

NE 12. ledna – MÁME NEPŘEDSTAVITELNOU CENU

L 15:17-20 „¹⁷Tu šel do sebe a řekl: „Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! ¹⁸Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. ¹⁹Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.“ ²⁰I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lhosti běžel k němu, objal ho a políbil.“

L 15:11-16.21-32 „¹¹Řekl také: „Jeden člověk měl dva syny. ¹²Ten mladší řekl otci: „Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.“ On jim rozdělil své jmění. ¹³Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel. ¹⁴A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi. ¹⁵Šel a uchytil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře. ¹⁶A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával.“

²¹Syn mu řekl: „Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem. ²²Ale otec rozkázal svým služebníkům: „Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. ²³Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujte a buďte veselí, ²⁴protože tento můj syn byl mrtvý, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.“ A začali se veselit. ²⁵Starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. ²⁶Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat. ²⁷On mu odpověděl: „Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.“ ²⁸I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a omlouval mu. ²⁹Ale on mu odpověděl: „Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem neporušil žádný tvůj příkaz; a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. ³⁰Ale když přišel tenhle tvůj syn, který s děvkami prohýlil tvé jmění, dal jsi pro něho

zabít vykrmené tele.“³¹ On mu řekl: „Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé.“³² Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.““

PO 13. ledna – BOŽÍ RADOST

Sf 3:17 „Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jása a plesá.“

Ef 5:25-28 „²⁵ Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, ²⁶ aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; ²⁷ tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. ²⁸ Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe.“

Iz 62:4 „Už nikdy o tobě neřeknou: „Opuštěná“. A nikdy o tvé zemi neřeknou: „Zpustošená“. Budou tě nazývat: „Oblíbená“ a tvou zemi: „Vdaná“, protože si tě Hospodin oblíbil a tvá země se vdala.“

ÚT 14. ledna – MŮŽEME POTĚŠIT BOHA?

Iz 43:4 „Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe mnohé lidi a národy za tvůj život.“

Ž 149:4 „Hospodin má ve svém lidu zalíbení, pokorně oslaví spásou.“

Př 15:8,9 „⁸ Hospodinu je ohavností obět' svévolníků, kdežto v modlitbě přímých má zalíbení. ⁹ Hospodinu je ohavností cesta svévolníka, ale miluje toho, kdo následuje spravedlnost.“

Ž 146:8 „Hospodin otvírá oči slepým, Hospodin sehnuté napřímuje, Hospodin miluje spravedlivé.“

2K 9:7 „Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení; vždyť, radostného dárce miluje Bůh““

ST 15. ledna – ŽIVÉ KAMENY

1Pt 4:6 „⁴ Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je „vyvolený a vzácný“. ⁵ I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. ⁶ Neboť v Písmu stojí: „Hle, kladu na Siónu kámen vyvolený, úhelný, vzácný; kdo v něj věří, nebude zahanben.““

Žd 11:6 „Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.“

Ř 5:8 „Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“

Ř 8:1 „Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.“

Jr 31:3 „Hospodin se mi ukázal zdaleka: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.“

Žd 13:21 „Nechť vás posílá ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen.“

L 20:35 „Avšak ti, kteří byli hodni dosáhnout budoucího věku a vzkříšení z mrtvých, nežení se ani nev dávají.“

1K 15:51-58 „⁵¹ Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, ⁵² naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. ⁵³ Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. ⁵⁴ A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, Bůh zvíťazil!“ ⁵⁵ Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň? ⁵⁶ Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. ⁵⁷ Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! ⁵⁸ A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.“

1J 3:2 „Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě nevyšlo najevo, co budeme! Víme však, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest.“

ČT 16. ledna – CÍL, KTERÝ STOJÍ ZA TO

Mk 9:21-25 „²¹ Ježíš se zeptal jeho otce: „Odkdy to má?“ Odpověděl: „Od dětství. ²² A často jej zlý duch srazil, dokonce do ohně i do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li, slituj se nad námi a pomoz nám.“ ²³ Ježíš mu řekl: „Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří.“ ²⁴ Chlapecův otec rychle vykřikl: „Věřím, pomoz mé nedověře.“ ²⁵ Když Ježíš viděl, že se sbíhá zástup, pohrozil nečistému duchu: „Duchu němý a hluchý, já ti nařizuji, vyjdi z něho a nikdy už do něho nevráť se!““

Mk 9:17-20 „¹⁷ Jeden člověk ze zástupu mu odpověděl: „Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má zlého ducha, a nemůže mluvit. ¹⁸ Kdekoli se ho zmocní, povalí ho a on má pěnu u úst, skřípí zuby a strne. Požádal jsem tvé učedníky, aby ducha vyhnali, ale nedokázali to.“ ¹⁹ Odpověděl jim: „Pokolení nevěřící, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám ještě snášet? Přiveďte ho ke mně!“ ²⁰ I přivedli ho k němu. Když ten duch Ježíše spatřil, hned chlapce zkroutil křečí; padl na zem, svtjel se a měl pěnu u úst.“

Mk 9:26-29 „²⁶ Duch vykřikl, silně jím zalomcoval a vyšel; chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že umřel. ²⁷ Ale Ježíš ho vzal za ruku, pozvedl ho a on vstal. ²⁸ Když vešel do domu a jeho učedníci s ním byli sami, ptali se ho: „Proč jsme ho nemohli vyhnat my?“ ²⁹ Řekl jim: „Takový duch nemůže vyjít jinak než modlitbou.“

Žd 11:6 „Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.“

2K 5:9,10 „⁹ Proto nám také nadevše záleží na tom, abychom se mu líbili, ať už odcházíme domů nebo zůstáváme v cizině. ¹⁰ Vždyť ve všichni musíme ukázat před soudným stolcem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě, ať dobré či zlé.“

Ko 1:10 „Tak budete svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem poneseť ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha.“

1Te 4:1 „Konečně vás, bratří, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste vždy více prospívali v tom, co jste od nás přijali a co už také činíte: žijte tak, abyste se líbili Bohu.“

Žd 11:5 „Henoč věřil, a proto nespáčil smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. „Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.“ Ještě než ho přijal, dostalo se Henočovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.“

Ř 12:10-13 „¹⁰ Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. ¹¹ V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. ¹² Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. ¹³ Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství.“

Lv 19:18 „Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin.“

Mt 22:39 „Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.““